

גי'א, לראות אומן בתמונות; עומד, יושב, מחיך, מרציף, ואפילו אוכל בפה מלא או מתפאר באופניו תוצרת עצמית. לראות ולהושיט יד – לקרוא לו, שייצא מהתמונות ויבוא לכאן להגי'ד לנו שלום ולאהוב את ענבל. אבל זה אי אפשר, הוא שם, כלוא בין הניירות וחומרי העילום הכימיים. ואפשר להשיט רק יד ולהגי'ש נייר ואי אפשר לחת לו יד וקצת לגעת רק קצת. ופה יש תמונות שלו, המון תמונות. אבל מה זה ככה שורה כשאין שום תמונות ושום אופטימיות כשהכל יכול להמתק בין רגע עיי' כדורי עופרת.

ויש כאן תמונות של גי'א. והן כולאות אומן בחוכנו. ואפשר רק לדעת שהיא לא פה. הוא שם. ואפשר לזכור בלב, והזכרונות הם לתמיד. וגם הכאב לתמיד לתמיד. ורק את הדמעות רואים.

(אמרת הפיו)

גי'א. לראות אותי בתמונות

אני רואה אותך הולך בתל
אני רואה אותך יושב שואל.
אני צופה אליך מרחוק
האם אתה רוצה לבכות, או לצחוק?
אני רואה אותך רחוק רחוק.
לא שב, ולא קרוב.
אני רואה אותך נלחם שם רחוק רחוק.
אני רואה אותך נופל
ולא יודע אם לצחוק או לבכות.
אני רוצה כבר להגיב
אך אין לי כוח.
הענינים עצומות וקשה יותר לצחוק.
האם אתה תשוב? או שאתה כבר לא פה.
עכשיו ישנם רק שלשה
החסרת עולם אחת. אבל אי אפשר.
שלום לך

(אחרי אחוז)